

Uniunea de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șapte a Departamentul Slujirea Copiilor din România

Povestirea copiilor – 3 mai 2025

Ana și lecția de vioară

Ana avea 13 ani și o vioară care o privea de pe dulap ca un oaspete nepoftit. O primise cadou de ziua ei, la insistențele mamei, care visa să o vadă pe Ana cântând în marile săli de concert. Însă Ana prefera să deseneze sau să citească, iar arcușul vioarei părea să scoată mai degrabă gemete decât melodii.

În fiecare marți și joi, Ana mergea la lecțiile domnului Gherasim. Profesorul, un bărbat trecut de șaptezeci de ani, cu ochelari așezați pe vârful nasului și o barbă albă ca zăpada, o aștepta cu răbdare. Însă răbdarea lui părea să se termine odată cu primele note false pe care Ana le scotea.

- Nu te descuraja, Ana, spunea domnul Gherasim cu o voce blândă, dar fermă. Muzica are nevoie de timp și de dăruire. Vioara nu cântă singură, trebuie să o convingi să o facă.

Ana se străduia, dar degetele îi alunecau pe corzi, arcușul tremura, iar melodiile sunau ca un coșmar. Se simțea frustrată și descurajată. După câteva luni, era gata să renunțe. Într-o zi, după o lecție deosebit de proastă, Ana a izbucnit în lacrimi. Domnul Gherasim a așezat vioara deoparte și a privit-o cu atenție.

- Ana, a spus el, nu trebuie să fii perfectă de la început. Muzica este o călătorie, nu o destinație. Învăță să te bucuri de fiecare notă, de fiecare sunet, chiar și de cele false. Ele fac parte din povestea ta.

Apoi, domnul Gherasim a luat vioara și a început să cânte. Nu era o melodie complexă, ci una simplă, tristă, dar plină de emoție. Ana a fost captivată. A înțeles atunci că muzica nu înseamnă doar note și tehnici, ci și sentimente și trăiri. A doua zi, Ana a luat vioara și a început să cânte din nou. Nu a sunat perfect, dar de data asta a cântat cu sufletul. Și, încetul cu încetul, vioara a început să răspundă. Notele au devenit mai clare, melodiile mai frumoase. Ana a descoperit bucuria de a cânta, de a se exprima prin muzică. A înțeles că perseverența și pasiunea pot transforma un instrument neîndemânatic într-un prieten drag.

Ani mai târziu, Ana a devenit o violonistă renumită. Dar nu a uitat niciodată lecțiile domnului Gherasim și importanța de a nu renunța la visurile tale, indiferent cât de greu ar părea începutul. Povestea Anei și a domnului Gherasim îmi amintește de un pasaj din Biblie, de pilda talanților. Fiecare dintre noi primește daruri și oportunități, iar modul în care le folosim determină rezultatul. Ana a primit o vioară, un talent, dar la început nu știa

cum să-l folosească. Cu ajutorul domnului Gherasim, a învățat să cultive acel dar, să-l facă să înflorească.

La fel și cu noi: trebuie să ne descoperim talentele, să le cultivăm cu perseverență și pasiune, pentru a le putea oferi lumii, așa cum Ana a oferit muzica ei.